

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 2. decembra.

Avstrijske čete so izpraznile Černovice, glavno mesto Bukovine, in se umaknile na boljše postojanke. Kam, nam uradno poročilo ne pove.

V Karpatih se še nadaljujejo boji med našimi in ruskimi četami, ki so udrle iz Galicije čez Karpate. Naši potiskajo Ruse z velikimi ruskimi izgubami čez Karpate nazaj. To je ravno cilj naše armade, da oslabimo kolikor mogoče rusko armado, kajti še-le potem bo prišel čas, ki ga je naznanil general Borojevič, da si bomo stali enakomočni nasproti.

Rusi so zopet brezuspešno napadli predutrdbe Przemysla, a junaška posadka jih je z lahkoto odbila. Sicer pa si Rusi ne upajo prav na Przemysl, jim je pretrd oreh.

Med Krakovom in Čenstohovom se vršijo sicer neprestani boji, a do odločitve še ni prišlo.

Glavna bitka se sedaj bje severnoizhodno od Čenstohova, kjer si stojijo nemškoavstrijske čete in ruske v ljutih bojih nasproti. Druga hoče drugo obkoliti, toda sedaj se je to samo nemškoavstrijski armadi pod vodstvom Hindenburga posrečilo. Skoraj vsak dan prihajajo poročila o velikem številu novih ruskih ujetnikov. Nemški cesar je imenoval Hindenburga radi tega gegeralfeldmaršalom, kar pomenja najvišjo čast v nemški armadi, a naš cesar mu je podelil imejitelstvo 69. madžarskega pešpolka.

Nemški cesar je prišel na nemško-rusko bojišče. Prej je bil na francosko-nemškem.

Napad na trdnjavo Przemysl odbit.

Dunaj, dne 1. decembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglša:

Na naši bojni črti v zahodni Galiciji in na Rusko-Poljskem je splošno tudi včeraj vladal mir. Pri Przemyslu je bil sovražni poskus, bližati se našim postojankam na severni strani trdnjave, po protinapadu trdnjavske posadke odbit. Na Karpatih se boji nadaljujejo.

Pričakujejo napad na Przemysl.

Iz obleganega Przemysla je došel po letalcu tudi naslednji list: Drugič obkroženi polni poguma pričakujemo vsak trenotek zopetnega napada na trdnjavo. Polni junaške odločnosti smo odločeni z nova poraziti sovražnikove sile. Razpoloženje posadke je naravnost sijajno. Zbiramo se vsi kot en mož pod zastavo komandanta.

Obleganje Przemysla.

Praški „Cas“ objavlja naslednje, z zrakoplovno pošto poslano pismo nekega našega častnika iz przemyslske trdnjave:

„Oblega nas očitno zelo slaba ruska armada. Okoli trdnjave vlada mir, le izpadi naše posadke ga od časa do časa prerušijo. Založeni smo za mesece, zdravstvene razmere so izborne, nalezljivih boleznih sploh ni. Razpoloženje je povsem mirno; situacija za nas stalno dobra.“

Okoli Przemysla mir.

„Narodni Listy“ poročajo: Dr. Skorkovski, ki je sedaj častnik sanitetnega oddelka v trdnjavski bolnišnici v Przemyslu, je poslal nekemu sorodniku v Pragi z zrakoplovom vojne dopisnice z dne 17. do 20. novembra. Na dopisnici z dne 17. novembra piše dr. Skorkovski: Očitno smo obkoljeni od manjše ruske armade. Tu vlada popolen mir, razen izpadov iz trdnjave. Zalog imamo v izobilju. Zdravstveno stanje je razmeroma izborne, bolnih nimamo skoro nič. Razpoloženje je izvrstno. Privadili smo se že vsemu, ne le mi, ampak tudi civilno prebivalstvo.

Na dopisnici z dne 20. novembra pravi, da je položaj neprestano isti in za naše čete neizpremenjeno dober.

Po zrakoplovu v bolnišnico.

Budimpešta, dne 1. decembra.

V Przemyslu je te dni stekel pes ugriznil nekega vojaka. Ranjenca so po zrakoplovu odpeljali v Pasterjev zavod v Budimpešto. Zdravniki, ki zdravijo take bolnike, so ranjenega vojaka takoj spravili izven nevarnosti.

Ugoden položaj na Karpatih.

Budimpešta, dne 30. novembra.

„Pesti Naplo“ poročajo iz Ungvarja, da se je veliki župan zelo pomirjevalno izrazil o ruskih upadih na Ogrsko. „Na podlagi lastnih izkušenj“, pravi poročevalec omenjenega lista, „lahko trdim, da je položaj popolnoma pomirjevalen. Gibanje naših čet je se-daj tako urejeno, da bo sovražnik na celi črti tepen. Železniški vlaki privlačajo dan na dan velike množice ruskih ujetnikov.“

Zrakoplovi nad Lvovom.

Iz Lvova se poročajo: Zadnja številka lista „Kurier Polski“ poročajo, da se nad Lvovom vsak dan po-

poldne prikažejo avstrijski zrakoplovi, ki tolažijo prebivalstvo z nado, da bodo skoraj osvobojeni. Kakor poročajo listi, je ljudstvo teh zrakoplovov zelo veselo.

Avstrijska armada ustavila prodiranje Rusov.

Bukarešta, dne 1. decembra.

Ruski listi, ki so došli danes iz Odese, priobčujo poročilo ruskega vrhovnega poveljstva z dne 25. novembra, ki se glasi:

Naše (rusko) prodiranje proti Krakovu je bilo ustavljeno, ker je sovražnik (Avstriji) zbral med rekama Varto in Vislo velikansko število čet in nas je napadel z veliko silo in hrabrostjo. Naše (ruske) prednje straže so se morale umakniti. Istočasno je začela avstrijska armada prodirati ob bojni črti Čenstohovo—Krakovo z izvanredno vstrajnostjo in žilavostjo. Našim (ruskim) četam se je posrečilo potem, ko so dobile ojačanja, deloma ustaviti prodiranje Avstrijcev. V okolišju Leczyca in Ozorkovo se je posrečilo avstrijskim in nemškim prednjim stražam, da so prodrle do mesta Pintek. Vsled zbiranja avstrijskih čet pri Krakovu smo morali začasno opustiti prodiranje proti temu mestu.

Ruske matere prosijo carja za mir.

Budimpešta, 1. decembra.

Madžarski list „Az Ujsag“ poroča: Gledališka igralka, katera se je vrnila te dni iz Moskve, je pripovedovala, da vlada v Moskvi globoka žalost. Te dni je 600 črnooblečenih ruskih mater v Moskvi prosilo mestnega vojaškega poveljnika, naj prosí on carja, da ustavi krvavo vojsko in se na ta način usmili ubogih ruskih mater.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 2. decembra.

Poveljnik avstrijske balkanske armade, general Potiorek, načrtoma izvršuje svojo nalogo. Najprej je pregledal srbsko utrjeno armado izpred Šabaca, potem izpred Valjeva in sedaj po najnovejših poročilih iz uradnih obrekah Kolubara in Ljig. Okoli 100.000 mož so že dosedaj Srbi izgubili. To je dobra tretjina srbske armade, kajti računi se, da so jih spravili pod orožje kakih 250.000 mož. Samovtem zadnjem boju, po padcu Valjeva do zmage ob Kolubari, je prišlo v naše ujetništvo 19.000 Srbov. Koliko jih je padlo, tega pa statistika ne pove.

Naše čete, ki so izvojevale zmago ob Kolubari in Ljigu, bodo morale nekoliko počivati, a med tem ima Potiorek že druge sveže čete pripravljene, ki sovražniku ne bodo pustile oddiha in ga zasledovale. To so čete, ki prodirajo iz Uže proti Gornjem Milanovcu. General Potiorek je napovedal, da hoče vojsko kmalu končati, in kakor se vidi, se hitro bliža svojemu cilju: uničiti popolnoma srbsko armado in s tem končati boje na južnem bojišču. Večkrat se je naznanilo, da za Belgrad noče Potiorek žrtvovati niti enega avstrijskega vojaka. Srbska posadka v Belgradu je tako obkoljena, da se ne more več ganiti in Belgrad nam bo pravčasno brez vsake večje izgube kot zrelo jabolko padel v roke.

Novi uspehi zoper Srbe.

Dunaj, dne 1. decembra.

Z bojišča proti Srbom se uradno poroča:

Na južnem bojišču smo na našem prodiranju dosegli novi zmagoviti uspeh. Sovražnik, ki se je s svojimi četami na izhodni strani Kolubare in Ljiga trdovratno zoperstavil našemu orožju in je poskusil preiti celo v napadalno prodiranje proti nam, je bil na celi črti premagan in se je moral umakniti. Naši so prizadeli Srbom nove občutne izgube. Samo na bojišču pri Konatci (mestece na izhodnem bregu Kolubare južno-zahodno od Belgrada) so našli Avstrijci do 800 nepokopanih mrličev. Obenem pa pomenijo številni ujetniki in zaplenitev obilnega vojnega gradiva precejšnjo oslabitev srbske armade. Zadnji čas (po zavzetju Valjeva), kar je naša armada pričela znova napadalno prodirati v Srbijo, smo ujeli 19.000 Srbov, uplenili 47 strojnih pušk, 46 topov in mnogo drugega vojnega gradiva.

Na gori Suvobor zavzeli Avstrijci važen prelaz.

Dunaj, 30. novembra.

Z bojišča proti Srbom se uradno poroča: Včeraj so naše čete z naskokom zavzele prelaz na gori Suvobor, to je gorsko sedlo na cesti Valjevo—Čačak. Srbi so to važno postojanko trdovratno branili. Bataljon št. 70 se je v tem boju posebno izkazal. Tudi pešpolk št. 16 in domobranski

polk št. 23 sta se zadnje dni posebno izkazala. Včeraj smo ujeli vsega skupaj 1524 Srbov, 14 strojnih pušk. V Užici je padlo našim mnogo orožja in streliva v roke.

Velik del zahodne Srbije v naših rokah.

Kragujevac izpraznjen.

Kralj Peter z vlado pobegnil v Skoplje.

Graški uradno pregledani listi poročajo iz Budimpešte: Prodiranje naših čet v Srbijo krepko napreduje. Posamezni oddelki naših čet se že nahajajo 50 km južno od Valjeva. Velik del zahodne Srbije se nahaja v naši posesti. Število ujetih Srbov in beguncev narašča vsako uro. Med sovražniki se vedno bolj širi malodušnost; nepopisno pa raste navdušenje med našimi, ki kar brez povelja napadajo sovražnika. Nočejo počivati, temveč dero kljub vremenskim neprilikam naprej, preveva jih čustvo končnega obračuna s sovražnikom. Srbsko prebivalstvo beži proti jugu; baje so Srbi izpraznili že Kragujevac. Kralj in vlada sta se baje že preselila v Skoplje.

Srbske izgube čez 100.000 mož.

Kodanj, 30. novembra.

Zaupnik srbskega ministrskega predsednika, Marko Zemović, ki se sedaj nahaja v Petrogradu, piše v ruskem listu „Novoje Wremja“:

Prikrivanje nam ne bo nič pomagalo. Srbi so dosedaj v bojih z Avstrijci izgubili najmanj 100.000 vojakov, to je ena tretjina svoje armade. Usoda, ki sedaj grozi Srbiji, je stokrat hujša, kot je usoda — Belgije. Srbija je v nevarnosti, da bo popolnoma uničena. Če kdo misli, da bi bila Srbija oteta, ako izpolni bolgarske pogoje, se hudo moti. Ljudje, ki so takih misli, hočejo samo veličasten pogreb Srbije. Za ta izhod pa je sedaj že prepozno.

Srbi bežijo v Bolgarijo.

Berolin, dne 1. decembra.

„Berliner Tagblatt“ javlja iz Carigrada: Nedavno je prispelo okoli 2000 srbskih vojakov na bolgarsko mejo, ki bežijo na bolgarsko ozemlje. Baje so to ostanki drinske divizije.

Srbom vsled mraza odpadli nohti.

Budimpešta, dne 1. decembra.

1200 srbskih ujetnikov, med temi tudi 17 častnikov, se je peljalo te dni iz Zemuna na Ogrsko. Ujetniki izgledajo zelo slabo in so le za silo oblečeni. Pri mnogih ujetnikih se je videlo, da jim manjkajo nohti na rokah. Na vprašanje, kako so izgubili nohte, so odgovorili, da so to nasledek hudega mraza.

Avstrijski zrakoplovci nad Cetinjem.

Milan, dne 30. novembra.

Trije avstrijski zrakoplovci so se včeraj prikazali nad Cetinjem in metali bombe nanj. Škode baje niso napravili velike.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 2. decembra.

Na francosko-nemškem bojišču ni na nobeni strani zabeležiti večjih uspehov. Angleška in francoska poročila pravijo, da so Nemci zbrali pri Arrasu velikansko število vojaštva in izražajo mnenje, da bodo Nemci pri Arrasu poskusili prodreti francosko-angleško bojni črto ter od tukaj korakati proti morški obali. V Londonu in Parizu niso nič kaj zadovoljni s potekom vojske.

Prodiranje Nemcev do severne francoske morske obali.

Amsterdam, dne 30. novembra.

Amsterdamskemu listu „Allgemeine Handelsblatt“ se poroča iz Londona z dne 29. novembra sledeče: Iz Boulogna se poroča londonskemu listu „Times“: Zdi se, da nameravajo Nemci podvzeti svoje bližnje napade v okolici Arrasa, kjer so baje že zbrali okrog 700.000 mož ter očitno nameravajo napraviti nov, prav močen poskus, da bi dosegli morško obalo ob črti Arras—Lille.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, dne 2. decembra.

Nemčija je poslala turškemu sultanu na pomoč v vodstvu sedanje vojske znanega nemškega generala in bivšega preustrojitelja turške armade, von der Goltz-pašo. Boji med Rusi in Turki v Kavkazu se nadaljujejo, istotako tudi med Angleži in Turki ob Sueškem prekopu. Do kakih večjih bitk v zadnjem času ni prišlo. Turško brodovje je, kakor poroča ogrski list „Az Est“, obstreljevalo rusko mesto Odoso.